20/84

ॐ नमः त्रिपुर सुन्दर्यै।

—: लघुस्तवः :—

ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्ये ललाटं प्रभां
शौक्लीं कान्ति मनुष्ण गोरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः।
एषासौ त्रिपुरा हृदि द्युति रिवोष्णांशोः सदाहः स्थिता
छिन्द्यान्नः सहसा पदै स्त्रिभि रघं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥१॥

اندرازہ سنزی کمان ہش دِفت منز للاٹس وارانی
چندرمس ہش سفید ورن دفتھ شیرس پٹھ لیس چمکانی
ہردیس منز سرپہ سندی پاٹھی چمکونی دِفتی روزانی
سُوی تمہ پور سندری سانس ہردیس منز روزتن
سوی جُوتی سروپ سرسوتی سروپ بنتھ اسی ٹھیکتن
ترِن پدن ہندی اُو گرہ کن۔ تمی ودھ پاپ سانی ژٹتن

या मात्रा त्रपुसीलता तनुलसत्तन्[illegible] स्पर्धिनी
वाग्बीजे प्रथमे स्थिता तव सदा तां मन्महे ते वयम्।
शक्तिः कुण्डलिनीति विश्वजनन व्यापार बद्धोद्यमा
ज्ञात्वेत्थं न पुनः स्पृशन्ति जनने गर्भेऽर्भकत्वं नराः ॥२॥

پُوسہ زاوجہ تریلی لنجی منزی تاری ہشن یتھ جُنی پھیلاو
سارُے تری وار زاوج پنتھ اسہ کُنڈلنی شکتی چھو ناو
ییرہ اکہ سی منز کلا یُوسہ ٹھیکت چھی آسانی
دسُوی کلا جگت پیدہ کرنس پیٹھ آسونی اُودیوگی
امہ کری دھیان لیس منش زانی کرسنا کری سپرش
گربہ بھاوس شری بھاوس ادہ کرہنی یہ منش

दृष्ट्वा सम्भ्रमकारि वस्तु सहसा ऐ ऐ इति
...नाकृत वशादपीह वरदे बिन्दुं विन...

तस्यापि ध्रुवमेव देवि तरसा जाते तवानुग्रहे
वाचः सूक्तिसुधारसद्रवमुचो निर्यान्ति वक्त्राम्बुजात् ॥३॥

ہی دیوی یدکانہہ خوفناک چیز وچھت جلد جلد کری ائے ائیے بندہ روتی سپدی مطلب تس تی حل
یئی مجراتس تی منتر بنی تس چون انو گره نیری وانی تسندی مُوکھ نشہ چھٹہ امرتہ کوی سُو سُرہ

यन्नित्यं तव कामराजमपरं मंत्राक्षरं निष्कलं
तत्सारस्वतमित्यवैति विरलः कश्चिद्बुधश्चेद्भुवि।
आख्यानं प्रतिपर्व सत्यतपसो यत्कीर्तयन्तो द्विजाः
प्रारम्भे प्रणवास्पद प्रणयितां नीत्वोच्चरन्ति स्फुटम् ॥४॥

ہی نتی ر دپی دویم منتر چون کامراجہ ناوہ آسون سوی منتر نشکل بنجھ کانہہ بر تھوی پتھ چھوزانہ ون
سوی گوسارسوتر بیج اکھر ست تپ ہی رشی چھی پران اوتم پر دون پتھ برہمن اسیوک ویاکھیان چھی کران
وانہ ناوت اُد یجہ جاے پتھ بی منترا دشچارن کران

यत्सद्यो वचसां प्रवृत्तिकरणे दृष्टप्रभावं बुधैः
तार्तीयीकमहं नमामि मनसा त्वद्बीजमिन्दुप्रभम्।
अस्त्वौर्वोऽपि सरस्वतीमनुगतो जाड्याम्बुविच्छित्तये
गौः शब्दो गिरि वर्तते स नियतं योगं विना सिद्धिदः ॥५॥

تریمی بیجہ اکھر ک یہاوانی گچھنس پتھ گاٹُل وچھان تتھ اکھرس چندرہ دپتی ستس چھس بیہ من کن پرنام کران
سروپ بنجھ سو بوگ دانائے روستی بندھی دیوان مورکھ رُوپی پانیس گالنہ بابت واڑونائی اگن بناں

एकैकं तव देवि बीजमनघं सव्यञ्जनाऽव्यञ्जनं
कूटस्थं यदि वा पृथक् क्रमगतं यद्वा स्थितं व्युत्क्रमात्।
यं यं काममपेक्ष्य येन विधिना केनापि वा चिन्तितं
जप्तं वा सफली करोति सहसा तं तं समस्तं नृणाम् ॥६॥

ہی دیوی ییں پری چون بیجہ اکھر بڈ کُو نئی دوشہ رُوس یہ شوونہ ...
یمی یمی کامنائے بابت ییں منتس آسی جپان تیس منتُس بوہ سرس ...

वामे पुस्तक धारिणी मभयदां साक्षिस्रजं दक्षिणे
भक्तेभ्यो वरदान पेशल करां कर्पूर कुन्दोज्ज्वलाम् ।
उज्जृम्भाम्बुज पत्र कान्त नयन स्निग्ध प्रभालोकिनीं
ये त्वामम्ब न शीलयन्ति मनसा तेषां कवित्वं कुतः ॥२॥

کھوورس اتھس منز چھ پوستک اتھ ہی بھوانی
یا کھ اتھ چون پمپوش زن بھکتن ور دیوانی
یس ییٚ دھیان کری چون امبا من تس پرس بنانی
دچھنس اتھس چھ مال بڑ سیت ابھئے دیوانی
پھولتہ پمپوشہ نتہ روزن زہ بھکتن وچھانی
اتسر کاتھہ سو یتھ جگتس منز تس اچھی دانا ونانی

ये त्वां पाण्डुर-पुण्डरीक पटल स्पष्टाभिराम प्रभाम्
सिञ्चन्तीममृत द्रवैरिव शिरो ध्यायन्ति मूर्ध्नि स्थिताम् ।
अश्रान्तं विकटस्फुटाक्षर पदा निर्याति वक्त्राम्बुजा-
त्तेषां भारति! भारती सुरसरित्कल्लोल लोलोर्मिवत् ॥३॥

یس سفید پمپوش ڈلہ پاٹھہ خوش زہ دفتی وچھانی
یس ییٚ دھیان کری یہاندس منز چھ تس نیرانی
ورشن کران امرت کوئی چھٹہ تچھے ایوانی
بے روک پاٹھہ تسندی مکھ نشہ سرسوتی ہنہ وانی

ये सिन्दूर पराग पुञ्ज पिहितां त्वत्तेजसा द्यामिमा
मुर्वीं चापि विलीन यावक रस- प्रस्तार मग्नामिव ।
पश्यन्ति क्षणमप्यनन्य मनसा स्तेषामनङ्ग- ज्वर
क्लान्तास्त्रस्त -कुरङ्ग- शावक दृशो वश्या भवन्ति स्फुटम् ॥४॥

چانی تیزہ کن یس اکھا وچھی سندری برتھی آکاش
نہ ڈلونی منز کھنہ ماتر یس ییٚ دھیان دارانی
تس شنکھتی ہرن کا مد بوتھ تیرسیت بند کرانی
پرتھوی لاچھی رنگہ فیٹچ وچھی آسمس منز باس
سا اُسے شنکھتی تریہ روپ بنتھ تس اچھی قابہ لوانی
تتھ پاٹھہ یتھ خوجیت مرگہ بچہ کانہہ ژھانی زنانی

चञ्चत्काञ्चन कुण्डलाङ्गद धरा माऽबद्ध काञ्चीस्रजं
ये त्वां चेतसि तद्गते क्षणमपि ध्यायन्ति कृत्वा स्थितिम् ।
तेषां वेश्मसु विभ्रमादऽहरहः स्फारी भवन्त्यश्चिरं
माद्यत्कुञ्जर कर्ण ताल तरलाः स्थैर्यं भजन्ते श्रियः ॥१०॥

چمکونہ سونہ مختہ انواجی چھ بند ژہ لاگانی — سونہ ستر تاگر پرزلہ ون چھک ژہ کمرس گنڈانی
یُس ییٔ دھیان چون ستر منس بکری تتھ پاٹھ یُس لگانی — تس روزی شاہانہ شوکت گھرس رتہ تامت لچھمی
سوٚلچھمی یوسہ مدہستی اکنہ کی چھرتیح پاٹھ چنچل آسانی — سا رسے سیمدا بہ تس پرتس قرار کرتھ چھی روزانی

आभट्या शशिखण्ड मण्डितजटा जूटां नृमुण्ड स्रजं
बन्धूक प्रसवारुणाम्बर धरां प्रेतासनाध्यासिनीम् ।
त्वां ध्यायन्ति चतुर्भुजां त्रिनयना मापीन तुङ्गस्तनीं
मध्ये निम्न वलित्रयाङ्कित तनुं त्वद्रूप संवित्तये ॥ ११॥

شوبھونی چانی جٹہ ٹھوکٹہ نال منشہ کلہ مالہ ستس — بند دقر لوشہ رنگہ سرخ پوشاک تہ مردہ آسنہ پتس
کمرس تا گرگنڈتھ چتر بُج تری نیتر دارانی — چون سروپ زاننہ باپت ییٔ دھیان بھکتی چھی کرانی

जातोऽप्यल्प परिच्छदे क्षितिभुजां सामान्य मात्रे कुले
निःशेषावनि चक्रवर्ति पदवीं लब्ध्वा प्रतापोन्नतः ।
यद् विद्याधर वृन्द वन्दितपदः श्री वत्सराजोऽभवत्
देवि! त्वच्चरणाम्बुज प्रणतिजः सोयं प्रसादोदय ः ॥१२॥

کانہہ راجہ معمولی کُلس منز آسہ زامُت، — کُل پرتھوی پٹ گران آسہ راج آسن پراوُمت
تس چکر پدن تس پادن دیوتا چھی پوٗزانی — چھو یہا تس چانی پادپوزائے ہنز مہربانی

चण्डि! त्वच्चरणाम्बुजार्चनविधौ बिल्वीदलोल्लुण्ठन
त्रुट्य[illegible]क कोटिभिः परिचयं येषां न जग्मुः कराः ।

ते दण्डांकुश चक्र चाप कुलिश श्रीवत्स मत्स्यांकितै;
जायन्ते पृथिवी भुज: कथमिवाम्बोज प्रभै: पाणिभि:॥१३॥

ہی ژنڈی چانی ژرن پوزایہ پیٹھ لیس انانی — بلکہ پوش ژرٹ ژرٹ کنڈی ییت اتھ لیس چھی ژھنانی
ڈونگ تیر کمانی ہند لشانہ لیس کنڈی خشہ ییت وسانی — تتھ اتھ سُس پرِتھ بیہ زنہ راجہ مہاراج بنانی

विप्रा: क्षोणिभुजो विशस्तदितरे क्षीराज्य मध्वासवै;
त्वां देवि! त्रिपुरे! परापरमयीं संतर्प्य पूजाविधौ।
यां यां प्रार्थयते मन: स्थिरधियां तेषां त एव ध्रुवं
तां तां सिद्धिमवाप्नुवन्ति तरसा विघ्नैरविघ्नी कृता;॥१४॥

برہمن راجہ ویش یا شُدر چانی پوزا کرانی — دودھ گیو یا چھ شراب پوزائے کن ژہ ارپن کرانی
فتر دھا یہ کن پی کینتھ دھا منگن چھکھ ضرور تمن دیوانی — بے روک پاٹھ وگنہ رستوی سِدھی سو پراوانی

शब्दानां जननी त्वमत्र भुवने वाग्वादिनीत्युच्यसे
त्वत्त: केशव वासव प्रभृतयोऽप्याविर्भवन्ति स्फुटम्।
लीयन्ते खलु यत्र कल्प विरमे ब्रह्मादय स्तेऽप्यमी
सा त्वं काचिदचिन्त्य रूप महिमा शक्ति: परा गीयसे॥१५॥

ہی ماتا ترِبھونس منز شبد روپ ژہ آسانی — جگتس منز ناد چونوی سرسوتی چھی ونانی
ژ ی نشہ کیشو اندر راجہ دیوتا پرکٹ بنانی — کلپہ انتس برہمادک ژی نشہ لے گژھانی
کو ستانیہ نہ سرنی مہما یس تہنز شکھتی چھی ونانی

देवानां त्रितयं त्रयी हुतभुजां शक्तित्रयं त्रिस्वरा-
स्त्रैलोक्यं त्रिपदी त्रिपुष्कर मथो त्रिब्रह्म वर्णास्त्रय:।

यत्किञ्चिज्जगति त्रिधा नियमितं वस्तु त्रिवर्गात्मकं
तत्सर्वं त्रिपुरेति नाम भगवत्यन्वेति ते तत्वतः ॥

دیدن منز ترِ نوے دیوژی اگنِس منز تری اگن ژئ شکفتی منز تری شکھتی ژئ یمن منز ترِ نوی ہر ژئ
ورن منز تری ورن ژئ گنگا جمنا سرسوتی ژئ لو بوہ سوہ گایتری ژئ ست چت آنند ژئ
یہی گنشراہ قاعدس منز ترن سروپ سو سو رُوی پتہ پتہ پکالن ژئ

लक्ष्मी राजकुले जया रणभुवि क्षेमङ्करी मध्वनि
क्रव्याद द्विप सर्प भाजि शवरी कान्तार दुर्गे गिरौ
भूत प्रेत पिशाच जम्बुक भये स्मृत्वा महा भैरवीं
व्यामोहे त्रिपुरां तरन्ति विपद-स्तारां च तोय प्लवे ॥

راژہ گھرن منز ژہ لچھمی۔ جنگہ منز رن بھومی الٹہ وتی کلیانہ ردپی خوفناک جانورن منز شنکاری ژئ
کوہن پیٹھ چھک ژہ درگا یتھ جن انشہ بھیروی یم الٹہ جاین ھیبان چھن سرن تمن ژہ آپدا دور کرانی

माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कला मालिनी
मातङ्गी विजया जया भगवती देवि शिवा शाम्भवी
शक्तिः शंकरवल्लभा त्रिनयना वाग्वादिनी भैरवी
ह्रींकारी त्रिपुरा परा परमयी माता कुमारीत्यसि ॥

مایا ژئ کنڈلنی ژئ کریا ژئ۔ مدومتی ژئ کالی ژئ کلا ژئ۔ مالنی ماتنگی ژئ
وجیا ژئ۔ جیا ژئ۔ اختیار واجینہ ژئ چت سروپ ژئ سامرتھ ژئ شامبھوی شکتی ژئ
شنکرسنز ناٹھ چھک ژئ سرسوتی بھیروی ژئ ہر ہمہ شکلہ پراپتر ترپرا۔ آتا ایم روپ ژئ

आई पल्लवितैः परस्परयुतैः द्वित्रिक्रमाद्यक्षरैः
काद्यैः क्षान्तगतैः स्वरादिभिरथो क्षान्तैश्च तैः सस्वरैः

नामानि त्रिपुरे! भवन्ति खलु यान्यत्यन्त गुह्यानि ते
तेभ्यो भैरवपत्नि विंशति सहस्रेभ्यः परेभ्यो नमः ॥१६॥

اَ پیٹھ سارنی اکھرن دوئی ترئی کرمہ ملناوت ک پیٹھ ہ تا ترشبدہ کُس رلاوت ناو چانی بناو
ہی ترپرائی وہ سا سن ناو چانی رھسہ روپ بنانی ہی بھیروینی تمن بہ رھسہ ناون پرنام کرانی

बोद्धव्या निपुणं बुधैः स्तुतिरियं कृत्वा मनस्तद्गतं
भारत्या त्रिपुरेत्यनन्य मनसा यत्राद्यवृत्ते स्फुटम् ।
एक द्वि त्रिपद क्रमेण कथित स्तत्पाद संख्याक्षरैः
मन्त्रोद्धार विधि विशेष सहितः सत्संप्रदायान्वितः ॥२०॥

جانِنی چھوی گاٹلن یُیُ توچیئی کُن مَن لگاوت
پچانن پادن ہندی شمار کیو اکھرو کِن ملناوت
گوڈنیکہ دوئمی تریمی پد کرمہ منتر وو ہار ودھ بناوت
رتی سمپردایہ کُس یُیُ تواوِن مہ ژئی کُن مَن ٹھیکراوت

सावद्यं निरवद्यमस्तु यदि वा किं वानया चिन्तया
नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति नरो यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि ।
संचिन्त्यापि लघुत्वमात्मनि दृढं संजायमानं हठात्
त्वद्भक्त्या मुखरी कृतेन रचितं यस्मान्मयापि ध्रुवम् ॥२१॥

ننداُئی کُس بانندائی رُس نکرا اَچھ تراوتھ
یس یُیُ توتر کانہہ مُنش پری آسِس بھکتی چانی
پننس پانس لوکچار ہتی در ٹھتا پرادم
چانی بھکتی ہندی زورہ بکواسی بنتھ یُیُ توتا بناوم

चर्चास्तवः

॥ ॐ नमः त्रिपुर सुन्दर्यै ॥

आनन्द सुन्दर पुरन्दर मुक्त माल्यं
मौलौ हठेन निहितं महिषासुरस्य ।
पादाम्बुजं भवतु मे विजयाय मञ्जु-
मञ्जीर शिञ्जित मनोहर मऽम्बिकायाः ॥ १ ॥

پاد چانی سُندر آنند دایک اندراجن تراو یتھ مُختہ مال
یمہ سیت زبردیچھت مہشاسرس کھنہ ماترس منز ووت سو پاتال
بشوئی رُونیہ پاد چون روزتن مہ ہر دیس
یُتھ بہ امبکائی بوزہ شرونیہ شرونیہ تال
سوی منوہر پاد ہنتن مہ یتھ چھے کارک مہ ہاوتن کمال

सौन्दर्य विभ्रमभुवो भुवनाधिपत्य-
सम्पत्ति कल्प-तरवस्त्रिपुरे ! जयन्ति ।
एते कवित्व कुमुद प्रकराव बोध-
पूर्णेन्दवस्त्वयि जगज्जननि ! प्रणामाः ॥ २ ॥

یم پرنام سُندریہ ولاسک جاے یتھ تہندی شمار کرنہ ایوان
ترن بوئن ہندی راج سمپدایہ ہندی کلپہ ورکھ ہی یم پرنام چھی بنان
یم پرنام کوتائی روپی کمدہ پوشہ پھولراونہ باپت چندرمہ چھی بنان
ہے جگت زننی واتنے تہ میانی یتھ ہی پرنام چھس بہ ژی کن کران

देवि ! स्तुतिव्यतिकरे कृत बुद्धयस्ते
वाचस्पति प्रभृतयोऽपि जडी भवन्ति ।
तस्मान्निसर्ग जडिमा कतमोऽहमत्र
स्तोत्रं तव त्रिपुर तापन पत्नि ! कर्तुम् ॥ ३ ॥

3 ع

چانی توتا کرنس پٹھ چھونہ سامرتھ   برہسپت تہ دیوتا جڈ بنانی!
ہی ترن تاپن گالوینہ چھُس مورکھ بہ آستھ   کتہ سامرتھ بہ کرہ توتا چانی

मातः! तथापि भवती भवतीव्रताप
विच्छित्तये स्तुति महार्णव कर्णधारः।
स्तोतुं भवानि! स भवच्चरणार विन्द-
भक्तिग्रह: किमपि मां मुखरी करोति ॥ ४॥

4 ع

ہی ماتا انت یُی سمارہ کٹھن دُوکھ   چٹنہ باپت کروم توتا یُی چانی
یہُے توتا یتھ سمار ساگرس   ہتی میسانی ناو بیہ ہانج میانی
چانی یاد کملہ کے لولچہ آوشہ   بکواسی ہیہو چھُس توتا کرانی

सूते जगन्ति भवती भवती बिभर्ति
जागर्ति तत्क्षयकृते भवती भवानि।
मोहं भिनत्ति भवती भवती रुणद्धि
लीलायितं जयति चित्रमिदं भवत्याः ॥ ५॥

5 ع

برہما روپہ جگتس کران پیدہ ژی   وشنو روپہ پالن کران ژی
رودرہ روپہ سمہار آخرس کران ژی   موہ دیوان تہ بیہ تتھی گالان ژی
لیلائے ہیر چانی چھوس وچھان رنگہ رنگہ   بجے کار آسنئے چانن لیلائینُی

यस्मिन्मनागपि नवाम्बुजपत्र गौरि!
गौरि! प्रसादमधुरां दृशमादधासि।
तस्मिन्निरन्तर मनङ्ग- शराव कीर्णाः -

सीमन्तिनी नयन सन्ततय: पतन्ति ॥ ६॥

6/

ہی گوری ہمیوشہ رنگہ صفایس امرتہ نظر چھک ژہ تراوانی
تس پیٹھ نتھی نیم سارئی یوگنئی کامدیوسس زن چھ وش گژھانی

पृथ्वीभुजोऽप्युदयन प्रवरस्य तस्य
विद्याधर प्रणति चुम्बित पाद पीठ: ।
यच्चक्रवर्ति पदवी प्रणय: स एष
त्वत्पाद पङ्कज रज: कणज: प्रसाद: ॥ ७॥

7/

اودین راجس کھراوی پیٹھ کران میٹھ ودیادر تہ دیوتس چھی آدین
چکرورتی ~~ہندہ~~ اوس تم پراومُت چانی پاد گردی ہندی انوگرہ سِتن

त्वत्पाद पङ्कज रज: प्रणिपात पूतै:
पुण्यै रनल्प मतिभि: कृतिभि: कवीन्द्रै: ।
क्षीर क्षपाकर दुकूल हिमाव दाता
कैरप्यवापि भुवन त्रितयेऽपि कीर्ति: ॥ ८॥

8/

ہی دیوی چانن ہمیوشہ پادن ہنزی گردی پیٹھ کُرِ ہمو پرنام
تم بنئے نرمل اوتم تیز بوز بس دانا اُتم کوی پراوتمو نام
دودھ چندرمہ ریشم دستر بیہ شیشہ پاٹھ صفا بنتھ ترن لوکن منز بنئے نیکنام

कल्पद्रुम प्रसव कल्पित चित्र पूजा-
मुद्दीपित प्रियतमा मद रक्त गीतिम् ।

नित्यं भवानि ! भवती मुपवीणयन्ति
विद्याधरा: कनकशैल गुहागृहेषु ॥ ९ ॥

۹ ع

کلپہ ورکہ پوشو سیت چانی پوجا — لولہ سیت چھ گیوان چانی گیت
نت سمیرکے گفا نہ وپی گھرن منتر — وایان ودیادھر سوزنہ تہ ساز گیت

लक्ष्मीवशीकरण कर्मणि कामिनीना -
माकर्षण व्यतिकरेषु च सिद्धमन्त्र: ।
नीरन्ध्र मोह तिमिर च्छिदुर प्रदीपो
देवि ! त्वदंघ्रि जनितो जयति प्रसाद: ॥ १० ॥

10 ع

چانی چرنہ کملہ سیولئے ہند پرساد — وش کران لچھمی تہ بیہ سدھین
شکتی سو پراوان موہ روپی گیپنہ — انیہ گٹہ گالان ژانگی سیت زلن

देवि ! त्वदंघ्रि नखरत्न भुवो मयूखा:
प्रत्यग्र मौक्तिक रुचो मुदमुद्वहन्ति ।
सेवानति व्यतिकरे सुर सुन्दरीणां -
सीमन्त सीम्नि कुसुम स्तव कायिता ये: ॥ ११ ॥

11 ع

ماج بوانی چانی ژرنن ہند نمہ رتن — مختہ دفتی داران زن کرن
پوگنئی یلہ پرن ہیوان ژہ ژرنن پٹھ — نمہ چمکہ پرزلان مس تہ سمہ تمن

मूर्ध्नि स्फुरत्तुहिन दीधिति-दीप्ति दीप्तं
मध्ये ललाटममरायुध रश्मि चित्रम् ।

हृच्चक्र चुम्बि हुतभुक् कणिकानुरूपं
ज्योति र्यदेत दिद मम्ब! तव स्वरूपम् ॥ १२

12

ماتاژہ مستک جیندر زن پرزلوٗن   رام رام بدرنیہ دوٗنی چمکوٗن
ہردیس منزاگنی جیوتی سروپ زن   ماج چون سروپ چھوی پرکاش آسوٗن

सिन्दूर पांसु पटल च्छुरिता मिव द्यां
त्वत्तेजसा जतुरस स्नपिता मिवोर्वीम् ।
यः पश्यति क्षणमपि त्रिपुरे विहाय
व्रीडां मृडानि सुदृशा स्तमनु द्रवन्ति ॥ १३॥

13

سندری گردی سُستی جُرمُت آکاش   لاچھ رنگہ پرتھوی شران کرتھ زن
یُس وچھی کھنہ ماترس لاجِ ترادِت   تِس سدھی ماجِ بوانی پتہ دوزن

मातः! मुहूर्त मपि यः स्मरति स्वरूपं
लाक्षारस प्रसर तन्तु निभं भवत्याः ।
ध्यायन्त्यनन्य मनसा स्तमनङ्ग तप्ताः
प्रद्युम्न सीम्नि सुभगत्व गुणं तरुण्यः ॥ १४॥

14

ہی ماتا یُس مہورتس دھیان کری   چون سروپ لاچھی رنگہ تار سمان
سُندر جوان اچھہ رچھہ نہ ڈلونی منہ سبسہ   کامنائی تادِ مچہ تَس پتہ چھی سمُران

आधार मारुत निरोध वशेन येषां
सिन्दूर रञ्जित सरोज गुणानु कारि ।
दीप्तं हृदि स्फुरति देवि! वपु स्त्वदीयं

ध्यायन्ति तानिह समीहित सिद्ध साध्याः ॥ १५॥

ع

مولادارک پران بند کرتھ یمن — سندری یت زنگمت یمپوشس زن
ہردیس منز اتھ یمپوشس پٹھ — چون سروپ باسان رات کھو دن
تمنی پرشن ہندچھی دھیان داران — سدھ سادھ دیوتا تہ یہ ست چھ

ये चिन्तयन्त्यरुण मण्डल मध्यवर्ति
रूपं तवाम्ब ! नव यावक पङ्क पिङ्गम् ।
तेषां सदैव कुसुमायुध बाण भिन्न -
वक्षः स्थला मृगदृशो वशगा भवन्ति ॥ १६॥

سرییہ منڈلکہ پرکاشہ وُزلی رنگہ سُس بیہ — لاچھی رنگہ سُس یم چون دھیان داران
کامدیو سندی تیرہ چھچہ وچھ سبہ — اچھ رچھ تمن تختہ چھی رونان

रूपं तव स्फुरित चन्द्र मरीचि गौर -
मालोकते मनसि वागधिदैवतं यः ।
निस्सीम सूक्ति रचनामृत निर्भरस्य
तस्य प्रसाद मधुराः प्रसरन्ति वाचः ॥ १७॥

یم پُرش منس منز چندرما پاٹھ چمکوُن — سرسوتی رُوپہ چون دھیان دارن
حدرُوس وانی مدر امرت بھر تھئی — نیری تمن نرمل پرواہ ہیو زن

शर्वाणि ! सर्व जन वन्दित - पादपद्मे !
पद्म च्छद च्छवि विडम्बित नेत्र - लक्ष्मि !

निष्पाप मूर्ति जन मानस राजहंसि!
हंसि त्वमापदमऽनेकविधां जनस्य ॥ १८

ہی پاپ گالونی ژیٔ پاد کملن ساری جیو چھی پرنام کرانی
پیوترشہ برگہ کے دفتی ہند پاٹھ چانی نتر کمل چھی شوبھانی
شدھ منشس چھک چت ساگرس نتر راجہ ہنس ہشِ زن ژہ روزانی
ژیٔ چھک سادھکس نانا پرکارِک دوکھ تہ دادِ آپدا دور کرانی

इच्छानुरूप मऽनुरूप गुण - प्रकर्षं
सङ्कर्षिणि! त्वमनुसृत्य यदा बिभर्षि।
जायेत स त्रिभुवनैक गुरु-स्तदानीं
देवः शिवोपि भुवनत्रय सूत्रधारः ॥ १९॥

ہی شنکرشنی پننے .. ژھائے .. ٹلی چھکھ ترگُن سروپ پانہ داران
تلہ ہی دلوی ترن بوُنن ہنُند کیول گورو شیوناتھ چھُو اپُدان
آدہ سوی شمبھوُ ترن بھونن ہند نمود پاٹھ سوتر دارہ بنان

योयं चकास्ति गगनार्णव रत्नमिन्दु
र्योयं सुरासुरगुरुः पुरुषः पुराणः।
यद्वाम मर्ध मिद मन्धक - सूदनस्य
देवि! त्वमेव तदिति प्रतिपादयन्ति ॥ २०

یہ کاشہ سدرس منز رتنن لوسہ شوبھا ژندرمس چھٔے انانی
یو ن تہ اسرن لیُس گور دچھ آسونیہ بھگوانس شکھتی دیوانی
یوسہ مہادیو سنز چھ اردا نگی سوی چھک ژیٔ ییٔ چھو ماج سدھ بنانی

ध्यातासि हैमवति येन हिमांशुरश्मि-
मालाऽमलद्युति-रकल्मष मानसेन ।
तस्याऽविलम्बमऽनवद्यमनल्प कल्प-
मऽल्पैर्दिनैः सृजासि सुन्दरि! वाग्विलासम् ॥२१॥

یُس بُری چون دھیان نرمل کرِ نوسُس   چندرمس سمان اندرہ شُدھ منہ کن
ہی سندری تس ژہ جھٹپٹ کران پیدہ   سرسوتی ہُند وِکاس انوگرہ سن

त्वां व्यापिनीति सुमना इति कुण्डलीति
त्वां कामिनीति कमलेति कलावतीति ।
त्वां मालिनीति ललिते त्यऽपराजितेति
देवि! स्तुवन्ति विजयेति जयेत्युमेति ॥ २२ ॥

سارِسیُٔ داتِت ژہ کامنا دایک   لچھمی - کلا - بیہ مالا روپ
دشمنس پیٹھ جئےسُس ژئُ للتا   چھی وَنان ژٕی جیا ژٕی اوما روپ

उद्दाम काम परमार्थ सरोज षण्ड-
चण्ड द्युति द्युतिमुपासित षड् प्रकाराम् ।
मोह द्विपेन्द्र कदनोद्यत बोध सिंह-
लीलागुहां भगवतीं त्रिपुरां नमामि ॥ २३ ॥

بوُسہ کامراجہ بیجاکھر پمپوشس ڈلہ کے   پھولنہ باپت سریہ روپ روزانی
مولا دار پیٹھ شٹھ چکرس منز   او پاسی رُوپ بوُسہ تنتی آسانی
بوُسہ موہ ہستس گالنہ باپت   گیانہ روپ سہہ گُفی چھی روزانی
تمسی بھگوتی ماتا ترپرائ کُن   گُلِ گنڈتھ تس چھُس پرنام کرانی

गणेश वटुक स्तुता रतिसहाय कामान्विता
स्मरारिवर विष्टरा कुसुमबाण बाणैर्युता ।
अनङ्ग कुसुमादिभिः परिवृता च सिद्धैस्त्रिभिः
कदम्बवन मध्यगा त्रिपुरसुन्दरी पातु नः ॥२४

گنیش تہ بھیرون چھِے توتا ژہ کرِیچ   رتی سان کامدیو چِھ سیوا کرُون
شونا تھ پانہ چھُوی آسن چوُ نئی   کامدیو توشہ بانن سوو ارُون
انگہ کوسمو بیہ ترِسیو سدھو چھ ونِچ   کدمبہ جنگلس منز چھ روزانی
سوی رُوپ چون مانِہ ہی ترپورسُندری   کلیان بہ کرِتنم تہ راچھ میانی

त्वामैन्दवीमिव कला मनु भाल देश -
मुद्भासिताम्बर तलामऽवलोकयन्तः ।
सद्यो भवानि! सुधियः कवयो भवन्ति
त्वां भावनाहित धियां कुल कामधेनुः ॥ २५॥

یم ستنکس منز ژہ چندرمہ کلا ہش   وچھی چمکا وِنتی آکاشہ سُس
ہی دیوی جلدی چھِی تم بنان دانا   بیہ بڈی کوتائی رِیس
چھکھ تیمن دیوان چیُ سادنی مطلبن   چانی باونائے کن تم نرمل بوزشس

उत्तप्त हेम रुचिरे त्रिपुरे! पुनीहि
चेतश्चिरन्तन मऽघौघ वनं लुनीहि ।
कारागृहे निगड़ बन्धन पीड़ितस्य
त्वत्संस्मृतौ झड़िति मे निगड़ा स्त्रुटयन्ति ॥ २

تاوِمت سون زن ژہ چمکان ترپرائی   شُدھ کرِمن مہ پاپہ کھلہ میانی لون

سمسار روپی جیلس منز چھوس بہ   کامنائی بیڑین ہند چھوم بہ بور
چانی سمرنی کن جلد جلد چھنن مہ بیڑی   یلہ آسی عارتس مہ انو گرہ چون

रुद्राणि! विद्रुममयीं प्रतिमामिव त्वां
ये चिन्तयन्त्यरुणकान्तिमनन्यरूपाम्।
तानेत्य पक्ष्मलदृशः प्रसभं भजन्ते
कण्ठावसक्त मृदुबाहुलता स्तरुण्यः ॥२७॥

ہی رودرانی یُس چانس سروپس وچھی   رود رشکلہ سرہ سندی پاٹھ چمکان
اپور روپس تھسی دھیان کری   سُند رنظر وسیہ اچھ رچھ جوان
زورہ سیت تمہ گردنی پیٹھ اتھ تراوی تراوی   اندی اندی روزتھ تس سیوا کران

त्वद्रूपमुल्लसित दाडिम पुष्परक्त-
मुद्भावयेन्मदन दैवतमक्षरं यः।
तं रूपहीनमपि मन्मथ निर्विशेष-
मालोकयन्त्युरु नितम्बभरा स्तरुण्यः ॥२८॥

یُس چون دھیان کری دین پوشہ رنگہ کس   اوناشہ کامراج بیجہ اکھر سس
یدوی روپ کن آسی سوی بدشکل   اچھ رچھ وچھن زن کامدیو تس

त्वद्रूपैक निरूपण प्रणयिता बन्धो दृशो स्त्वद्गुण-
ग्रामाकर्णन रागिता श्रवणयो स्त्वत्संस्मृति श्चेतसि।
त्वत्पादार्चन चातुरी करयुगे त्वत्कीर्तनं वाचि मे
कुत्रापि त्वदुपासन व्यसनिता मे देवि मा शाम्यतु ॥२९

ہی دیوی چانہ درشنک ابلاش   ہردمہ نترن منز مہ روزتن

انی گُن بوزنک تمنا مہ آسِتن ہر دمہ روزتن میانن کَنن
ون نامہ سمرن ژنس ہنز گری گری چانی یاد پوجا میانن اَتھن
ون کیرتن کرونی روزتن مہ وانی اوپاسنا چانی کم مَتہ مہ گژھتن

ब्रह्मेन्द्र रुद्र हरि चन्द्र सहस्र रश्मि -
स्कन्द द्विपानन हुताशन वन्दितायै ।
वागीश्वरि! त्रिभुवनेश्वरि! विश्वमात -
रन्त र्बहिश्च कृत संस्थितये नमस्ते ॥ ३०

سرسوتی ترپور سندری جگت ماتا بھونی شوری چھک آسوینہ ژِئی
برہما رودر اندر سریہ چندرمہ کمار وشنو گنیش چھوئی پوجان ژِئی
اندرہ نبرہ واتت ژہ تربھونس سارسی گُل گنڈِت میون پرنام واتی نے ژی

यः स्तोत्र मेतदनु वासर मीश्वरायाः
श्रेयस्करं पठति वा यदि वा शृणोति ।
तस्येप्सितं फलति राजभि रीड्यते, सौ
जायेत स प्रियतमो हरिणेक्षणानाम् ॥ ३१ ॥

یُس نی چلن کوتہ پری پرتھ دوہہ شالولان یا کنو بوزی اَدہ بنیہ تس کلیان
پکرورت راجہ تس کرن پوجا ساری مطلب تس پھی نیران
ترنیچ کامنہ اسیدھ تس چھی سپدان شوی چھو پوگنین ہند زیادہ لوٹھ بانان

अथ घटस्तवः ॥

ॐ नमो महामायायै

देवि! त्र्यम्बक पत्नि पार्वति सति त्रैलोक्य मातः शिवे!
शर्वाणि त्रिपुरे मृडानि वरदे रुद्राणि कात्यायनि!
भीमे भैरवि चण्डि शर्वरि कले कालक्षये शूलिनि!
त्वत्पाद प्रणतानऽनन्य मनसः पर्याकुलान्पाहि नः ॥१॥

ہی دیوی چھک ژٕہ ترمبکہ پتنی   ژٕی ونان ستی ژٕی پاروتی
تریلوکی ہنٛز ماتا بھگوتی   ژٕی ورد دیوان ژٕی چھک مرڑانی
ژٕی ترپورسندری ژٕی رود رانی   ژٕی بھیانک روپ ژٕی شروری
ژٕی چنڈی ژٕی ترشول دارانی   ژٕی کلی کالس ناش کرانی
آے شرن ژٕہ پادن وٕنئے کن چھی نمتھی   دیا کرتا ئے ہنٛزا سہ رچھ ژٕی

उन्मत्ता इव सग्रहा इव विषव्यासक्त मूर्च्छा इव ।
प्राप्त प्रौढ़मदा इवार्ति विरहग्रस्ता इवार्त्ता इव ।
ये ध्यायन्ति हि शैलराज तनयां धन्यास्त एकाग्रत-
स्त्यक्तोपाधि विवृद्ध राग मनसो ध्यायन्ति वामभ्रुवः ॥२॥

مجراہ ترپراہ کسِس زہر کن مود چھت نشہ رسِس   دریٖن چھٹمت چانٛی عار جِرہ کسِس
ہی ہمالہ پتری یم کرن چون دھیان   تم آسونی چھی سستھاہ بھاگوان
اچھ رچھ ایکاگر بنتھ او پادی رچھ   راگہ بسہ لسندوی دھیان چھی داران

देवि! त्वां सकृदेव यः प्रणमति क्षोणीभृत स्तं नम-
न्त्याजन्म स्फुरदङ्घ्रि पीठ विलुठत्कोटीर कोठि च्छटा
यस्त्वामर्चयति सोर्च्यते सुरगणै: यः स्तौति स स्तूयते
यस्त्वां ध्यायति तं स्मरार्ति विधुरा ध्यायन्ति सिद्धाङ्गना

یُس پرِش اکلہ کری ژہ کُن پرنام — تسنزی کھراوی دروازہ ہو کتہ ڈلوان
یُس پرِش لولہ کن کری چانی پوُجا — تس پرُشس پوزان دیوہ کھِل
یُس پرِش کران آسی چانی توتا — دیوتا تسنزی استوتی کران
یُس پرِش من کن کری چونئ دھیان — سُرگچھ اچھ رچھ تس پچھی سمُران

ध्यायन्ति ये क्षणमपि त्रिपुरे! हृदि त्वां
लावण्य यौवन धनैरपि विप्रयुक्ता: ।
ते विस्फुरन्ति ललितायत लोचनानां
चिरैक भित्ति लिखित प्रतिमा: पुमांस: ॥ ४ ॥

ہی تر پور سندری یُس کری دھیان چون — منز منس اکسئی کھنہ ماترس
یُدوے سُو آسہ سُندر تائی روش — بیہ جوانی روس بیہ نردھن
اشتہ سدھئی تس منچے لبہ پیٹھ — شکلہ کھنن سوی دھیان سرون

एतं किं नु दृशा पिबाम्युत विशाम्यस्याङ्ग मङ्गै र्निजै:
किं वाऽमुं निगलाम्यनेन सहसा किं वैकतामाश्रये ।
तस्येत्थं विवशो विकल्प घटना कूतेन योषिज्जन:
किं तद्यन्न करोति देवि! हृदये यस्य त्वमावर्तसे ॥

اِتھس پوُرُشس کرہا پرویش نظری سیت — اچھ ہا اسندن استھان

کیاسنانگلتھ گژہ نا مِس سیت   کونی کِن پانس سیت رُٹھن
اچھ رچھ ستدر گری گری لتس کُن   بے روک پاٹھ آدین سپدن
سنارس منز کیا چھو دُرلبھ تس   ہر دیس منز یس ژہ پانہ فیرن

विश्व व्यापिनि! यद्वदीश्वर इति स्थाणावनन्याश्रयः
शब्दः शक्तिरिति त्रिलोकजननि! त्वय्येव तथ्यस्थितिः।
इत्थं सत्यपि शक्नुवन्ति यदिमाः क्षुद्रा रुजो बाधितुं
त्वद्भक्तानपि न क्षिणोषि च रुषा तद्देवि चित्रं महत्॥

ہی جگت دیانی یتھ شُو ناتھس   ایشرہ ناو جگتس منز وَنان
تتھے پاٹھ ماج بھوانی ژی جگتس منز   شکھتی ہُند ناو چھوی ژہ شوبان
یُدوے ایشر بھکتن سمسارس منز   کونی کونی دوکھ چھو دیوان
اَسِچ چھ ماج چون کرودھس پیٹھ نی   چھکنہ بنن بھکتن دوکھ ژہ ہاوان

इन्दोर्मध्यगतां मृगाङ्कसदृशच्छायां मनोहारिणीं
पाण्डूत्फुल्लसरोरुहासनगतां स्निग्धप्रदीपच्छविम्।
वर्षन्तीममृतं भवानि! भवतीं ध्यायन्ति ये देहिन-
स्ते निर्मुक्तरुजो भवन्ति विपदः प्रोज्झन्ति तान्दूरतः

چندرمس منش صفا چندرمہ گہہ شس   پھولتس پمپوشس پیٹھ ژُی
خوش ایونہ پرکاشہ گہہ شس ژہ آسوینہ   یوسہ کران ورشن امرت کوی
یم یُی دھیان کرن تم بیماری روس روزان   آپدا چھی تمنی دور سپدان

पूर्णेन्दोः शकलैरिवातिबहुलैः पीयूषपूरैरिव
क्षीराब्धेः लहरीभरैरिव सुधापङ्कस्य पिण्डैरिव।

प्रालेयै रवि निर्मितं तव वपु ध्यायन्ति ये श्रद्धया
चितान्त र्निहितार्ति ताप विपद स्ते सपदं बिभ्रति ॥८॥

پونم چندرمہ زن امرت پراواہ زن — گچھ پنڈہ کھیرہ شُرپچ لہر زن
شینس ہیو صفا چون سروپ بناوت — یُس کری دھیان تنہ منہ لوکہ کن
تس چھی دُور گژھان دوکھ عار پرتہ آپدا — سمپدا سو پراوان جنمہ جنمن

ये संस्मरन्ति तरलां सहसोल्लसन्तीं
त्वां ग्रंथि पञ्चकभिदं तरुणार्क शोणाम् ।
रागार्णवे बहुलरागिणि मज्जयन्तीं
कृत्स्नं जगद् दधति चेतसि तान्मृगाक्ष्यः ॥९॥

یُس سادھک کری دھیان چون باسُون — چمل پرکاشہ سُس بجلی سمان
پانژھ دل ژٹھی بالہ سربہ سندی پاٹھ — اُوزلہ رنگہ سُستی ژن ژہ چمکان
رنگہ سندرس منز وُمت سارُوئی — جگت زن رنگہ کن سُرخی سان
یُس تی دھیان کری تس یوگنی چھس منز — تسندی گری گری دھیان چھی دھاران

लाक्षारस स्नपित पङ्कज तन्तु तन्वी-
मन्तः स्मरत्यनु दिनं भवतीं भवानि ।
यस्ते स्मर प्रतिममऽ प्रतिम स्वरूपा
नेत्रोत्पलै र्मृगदृशो भृशमऽ चेयन्ति ॥१०॥

لاچھی سیت رنگمت پمپوشہ تارِ ہیو — پرتھ دوہ یُس داری چونی دھیان
تس کامہ دیو زانت نکہ یوگنی — نتر رُوپہ پوشو چھی پوجا کران

स्तुमस्त्वां वाच्यमुक्तां हिम कुन्देन्दु रोचिषम्
कदम्ब मालां बिभ्राणा मा॰॰ पाद तल लम्बिनीम् ॥ ११ ॥

تونا کران چھی اسی ژہ ہی واکھ دیوی — چندرس کوندہ پوشنس ہش یوسہ چھی دِرتمان
شوبھونی کدمبہ چھک ماجی ژہ داروٗنی — نال چھے ژہ شیرہ پیٹھ پادن تانِ

मूर्द्धीन्दोः सितपङ्कजासनगतां प्रालेयपाण्डु त्विषं
वर्षन्ती ममृतं सरोरुह भुवो वक्त्रेपि रन्ध्रेपि च।
अच्छिन्ना च मनोहरा च ललिता चाऽति प्रसन्नापि च
त्वामेव स्मरतां स्मरारि दयिते! वाक्सर्वतो वल्गति॥

کلس پیٹھ چندرمہ شوبوٗن ژہ دراموٗت — پموشنس پیٹھ ژہ دِنتی سبس
ہتھ چھک ژہ شوبوٗنی برہمہ اندرس منز — امرت چھٹان بڈی شوبھاے سبس
یُس بِی دھیان کری چون ہی دیوی تس — سرسوتی نیرہ مکھ بڈی وکاسہ سبس

ददातीष्टा न्भोगान् क्षपयति रिपून् हन्ति विपदो-
दहत्याधीन् व्याधीन् शमयति सुखानि प्रतनुते।
हठादन्तर् दुःखं दलयति पिनष्टीष्ट - बिरहं
सकृद् ध्याता देवी किमिव निरवद्यं न कुरुते ॥ [illegible] ॥

مطلب چھک دیوان دشمن ژہ گالان — آپداین چھک ژہ ناشس کران
آدین جالان وپادین شمراوان — سکھ تہ سمپدا چھک ژہ ولستاران
اندرم دکھ تہ داد پریہ ودھ چہ گالان — یم اکی لٹی ماجی دھیان چون کران
تم ادہ کمہ نہ پایہ تشہ چھی موکلان

[illegible] वेति [illegible] व्याख्यालोकते चिन्तय[illegible]

त्यन्वेति प्रतिपद्यते कलयति स्तौत्याश्रयत्यर्चेति ।
यश्च त्र्यम्बकवल्लभे तव गुणानाकर्णयेत्यादरा-
त्तस्य श्रीर्न गृहादपैति विजयस्तस्याग्रतो धावति ॥१४॥

یُس چون کری سمرن پوز سیت یِس زانی — ودیا کیٔ کن ماجی یُس ژه پراوی
شُدھ منہ کن جپہ ناد چون گری گری — لوله نتھرو سیت کری درشُن
شروٗنہ کن منن کن یُس وِچاری — ہر وقتہ تو تائیٔ کری چانی بیہ پوٗجا
گن گیوی چانی لوله سان دن تہ رات — تمہ روستوی یُس نہ روزی اکھ ساعت
لچھمی چھینہ لسندی گھری نشہ نیران — جئے لس پرتھ وقتہ برونٹھ چھو دوران

किं किं दुःखं दनुजदलिनि! क्षीयते न स्मृतायां
का का कीर्तिः कुलकमलिनि! ख्याप्यते न स्तुतायाम् ।
का का सिद्धिः सुरवरनुते! प्राप्यते नार्चितायां
कं कं योगं त्वयि न चिनुते चित्तमालम्बितायाम् ॥१५॥

کمن دوکھ چھی تم ہی راکھسن گالونی — یم گلنی نہ چانے سمرنی سیت
کوسہ چھی نیکنامی ہی گلس کھارونی — یوسہ نہ بنی چانے توتائے سیت
کوسہ کوسہ چھی سدھی ہی داتری — یوسہ نہ پرافت سپدی چانی پوجائے سیت
کم کم چھی تم یوگ ہی جگت امبا — یم نہ سدھ بنن چانی چنتن سیت

ये देवि! दुर्धरकृतान्तमुखान्तरस्थाः
ये कालि! कालघनपाशनितान्तबद्धाः ।
ये चण्डि! चण्डगुरुकल्मषसिन्धुमग्ना-
स्तान्पासि मोचयसि तारयसि स्मृतैव ॥१६॥

ہی دیوی یم مہا کالہ سندسی کٹھنس
ہی کالی یم مہا کالہ سنزی موچی
ہی چنڈی یم باریک تہ کٹھنس
ییہ کرن دھیان چون تلہ چھک رچھان

موکھس منز باگ گیمت
زری چہ پاٹھ چھی گنڈتہ امرت
پایہ کس سمندرس منز چھ فتمت
تمن موکلاوان بیہ تاران چھئی

लक्ष्मी वशीकरण चूर्ण सहोदराणि
त्वत्पाद पङ्कज रजांसि चिरं जयन्ति।
यानि प्रणाम मिलितानि नृणां ललाटे
लुम्पन्ति दैव लिखितानि दुरक्षराणि ॥ १० ॥

موج بوانی لچھمی وشس کرنس پیٹھ
چانی پرنامہ وزی لگہ یمن للاٹس
سوی یادچ گرد گالی ڈراکھہ رتس

یادچہ گرد چانی چھی طاقتہ سیس
یادچہ گرد چانی بڈی نشانہ سیس
جگتس منز بنی سوے کارسس

रे मूढाः किमयं वृथैव तपसा कायः परिक्लिश्यते
यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः किमितरे रिक्ती क्रियन्ते गृहाः।
भक्तिश्चेदविनाशिनी भगवती पादद्वयी सेव्यता-
मुन्निद्राम्बुरुहातपत्र सुभगा लक्ष्मी पुरो धावति ॥ १

ہی موڑھ کیازی چھکھ لے فائدہ تپ کرن
یگنہ کن دان کن بڑی دکھنای رکن
گرژھ شرن ماجہ شارکائی پراوچہ بھکتی
ادہ پھولتہ پمپوشہ نترو سپس

پننس شریرس تکلیف دیوان
کیازہ چھک گرہ پنن خالی کران
ھہ کرون تسندوی یاد سیون
لچھمی چہ برونٹھہ برونٹھہ چھیئ دورن

याचे न कंचन न कंचन वञ्चयामि
सेवे न कंचन निरस्तसमस्त दैन्य:।
श्लक्ष्णं वसे मधुर मद्मि भजे वरस्त्री
देवि! हृदि स्फुरति मे कुलकामधेनु: ॥१९॥

انسی منگہ نہ بیہ کینسی تارہ نہ بازی   عار چھ تراوہ کرنہ کینسی سیوا
راول وستر دارہ کھمہ مودری چیز   اچھ ریچھ نی سیت کرہ کھیلا
بلہ ماج بوانی ہر دیس منز میہ روزک   تلہ میانی کامنا بے سدھ سپدن

शब्दब्रह्ममयि! स्वच्छे! देवि! त्रिपुर सुन्दरि! ।
यथाशक्ति जपं पूजां ग्रहाण परमेश्वरि! ॥२

ہی شبدروپی نرمل سروپی   ہی دیوی، ہی ترپور سندری
کر یتھا شکتی مہ چانی پوجا   کر سویکار ہی پرمیشوری

नन्दन्तु साधका: सर्वे विनश्यन्तु विदूषका:
अवस्था शाम्भवी मेऽस्तु प्रसन्नोऽस्तु गुरु: सदा ॥ २१

روزتن شکمی ماج سادھک ساری   یم دوشٹھ آسن تم گلتن
شوروپ اوستھا بنتہ ماج بنتن   گورہ دیو سداہ پٹھ پرسن روزتن

दर्शनात्पाप शमनी जपान्मृत्यु विनाशिनी ।
पूजिता दुःख दौर्भाग्यहरा त्रिपुर सुन्दरी ॥२२॥

چانی درشنہ پاپ ساری چھی گلان   چانی جپہ مرتو چھو ناش سپدان
پوجا بے کن چون مہا گیوبہ کن   چھوس دوکھہ دربا گیہ دور چھس گژھان

नमामि यामिनीनाथ लेखालङ्कृत-कुन्तलाम् ।
भवानीं भवसन्ताप निर्वापण-सुधा-नदीम् ॥२३॥

نمسکار چھوس کران ہمیس گیشس منز چھ چندرمہ پہ زلان راتس و دن
سمسار دُوکھن چھک نواران ژٕ ئی امرت ندی ھندی پہ رواہ سیت زلن

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद्गतम् ।
त्वया तत्क्षम्यतां देवि! कृपया परमेश्वरि ॥२४॥

منتر ھین آسِت کریا ھین آسِت ودھی ھین آسِت ئی کینچاہ پہ رووُم
تتھ سارسُئی ہی پرمیشوری ژٕ ئی کرپایہ کن عارتس مہ ناج بخشُم

43

अथ अम्बस्तव : ॥

ॐ नमो जगदम्बिकायै ।

—:o:—

यामाऽमनन्ति मुनयः प्रकृतिं पुराणीं
विद्येति यांश्रुतिरहस्यविदो वदन्ति ।
तामर्धपल्लवितशंकर-रूप - मुद्रां
देवीमऽनन्य शरणः शरणं प्रपद्ये ॥ १॥

یس مُنیشر آدِ پرکرتی مانان ‏ یس ونان وِدیا وید رہسہ زانہ ونی
تس شیوناتھ سنز اردانگی یوسہ ‏ شوبھائی سُس جگتس چھ رچھونی
تس آمُرت بہ ایکاگر چِت بنِت ‏ چھوس پیوان تس پادن پتھ پرن

अम्ब! स्तवेषु तव तावदऽकर्तृकाणि-
कुण्ठी भवन्ति वचसामऽपि गुम्फनानि ।
डिम्भस्य मे स्तुतिरऽसावऽसमञ्जसाऽपि-
वात्सल्य निघ्न हृदयां भवतीं धिनोति ॥२॥

ہی ماتا چانی توتا کرنس پتھ ‏ برہما واتی تی جدٔھ بنانی
مہ شر سنزی توتا بدِ چھی ٹوٹ پھوٹئی ‏ باوئے کین ہر دِیس تہ مُسکھ دیوانی

व्योमेति बिन्दुरिति नाद इतीन्दुलेखा
रूपेति वाग्भवतनूरिति मातृकेति ।

निष्यन्दमान सुखबोध सुधा स्वरूपा
विद्योतसे मनसि भाग्यवतां जनानाम् ॥३॥

چدا کاشہ روپ کن نادبند روپہ کن — چندرمہ کلاہش چھک ژہ پرزلان
وانی ہُند شبد روپ چون چھوآسوُن — شکھ تہ گیان امرت ژہ نشرِ نیران
چمکان چھک تس منز ملنس ژہ پلنئے — جگتس منز آسہ یوس بہاگوان

आविर्भवत्पुलक संततिभिः शरीरै-
र्निष्यन्दमान सलिलै र्नयनैश्च नित्यम् ।
वाग्भिश्च गद्गद-पदाभि रुपासते ये
पादौ तवाम्ब! भुवनेषु त एव धन्याः ॥४॥

آسن یس روم اوتھ دینہ شریرس — اوشہ آسس نترو نیران
وانی کن پد پری گت گچھ گچھ — یادن ژہ آسہ یُس پوجا کران
تس ہیو کوس سنا چھو تریلوکی منز — ترن بونن منز سوی چھو بہاگوان

वक्त्रं यदुद्यतमभिष्टुतये भवत्या-
स्तुभ्यं नमो यदऽपि देवि! शिरः करोति ।
चेतश्च यत्त्वयि परायणमऽम्ब! तानि
कस्याऽपि कैरऽपि भवन्ति तपोविशेषैः ॥५॥

مکھ یس آسی اودلوگہ ستُس — ہی ماج چانی توتا کرنس پٹھ
شیر پسند وی آسہ گری گری ہی موج — ژیٔ کن نمسکار کرنس پٹھ
من یس لگمت آسہ موج ژیٔ کُن — سمرن کری چون راترو دن
آسی کانہہ سو بہاگوان کتا نیخا کس تپ کے — پُرنیہ کن روزی گری گری چھیٔ شرن

मूलालवाल कुहरादुदिता भवानि!
निर्भिद्य षट् सरसिजानि तड़िल्लतेव ।
भूयोऽपि तत्र विशसि ध्रुवमण्डलेन्दु -
निःष्यन्दमान परमामृत तोय रूपा ॥ ६॥

مولادارٕ شہ دراتھ تہ رٕشہ ہمپوش چٹِتھ بجلی ہندی پاٹھی ہیرٕ کُن کھسان
سہسرٕ ڈلسی منز اژِت تورہ نیران امرت وانی رُوپہ بٕن چھی واتان

दग्धं यदा मदनमेकमनेकधा ते
मुग्धः कटाक्ष विधिरङ्कुरयां चकार ।
धत्ते तदा प्रभृति देवि! ललाट नेत्र
सत्यं ह्रियेव मुकुली कृत मिन्दुमौलिः ॥७॥

یلہ زوٗل کامدیو اکھ شیو ناتھن اکہ کٕنٛی تَتھ کیٛت اوپدا وِتھ
تتہ پیٹھ مہادیو منز للاٹک نیتر شرم کرِ اودٕوی نیتر چھو موٗژ راوِتھ

अज्ञात संभव मनाकलितान्ववायं
भिक्षुं कपालिनमवास समद्वितीयम् ।
पूर्वं कर ग्रहण मङ्गलतो भवत्याः
शम्भुं क एव बुबुधे गिरिराजकन्ये! ॥ ८॥

نہ جانمتی جنم وُ شس کولہ شس بھکیو ننگے تہ دویُمی روس ژھنت کلہ مال
چانی وِواہ بروٗنٹھ ہی ہمالہ پیتری کُس اوس زانان شیو سند حال

चर्माम्बरं च शवभस्म विलेपनं च
भिक्षाटनं च नटनं च परेत भूमौ ।
वेताल संहति-परिग्रहता च शम्भो:
शोभां बिभर्ति गिरिजे! तव साहचर्यात् ॥९॥

چرم پوشاک شمشان بھسما ملت   نژان شمشانن سو بھیک منگہ ون
بھوتہ کھل پروار آسون تس شیوس   شوبان تلہ یلہ ژہ سیت چھو پکون

कल्पोप संहरण केलिषु पण्डितानि
चण्डानि खण्डपरशोरपि ताण्डवानि ।
आलोकनेन तव कोमलितानि मातः!
लास्यात्मना परिणमन्ति जगद्विभूत्यै ॥ १०॥

کلپانتک ناش نچُو ناتہ گندُو نا   تس مہادیو سنز چھی بڈ کریڈا
ساروی سو بدلان سمیدا ین منز   ییلہ تراوان تتھ ژہ شوبھ نظرا

जन्तोरपश्चिमतनोः सति कर्मसाम्ये
निःशेष पाश पटल च्छिदुरा निमेषात् ।
कल्याणि! दैशिक कटाक्ष समाश्रयेण
कारुण्यतो भवसि शाम्भव वेद दीक्षा ॥ ११॥

جیوس کرمن سپد تتھ شدھی   اکہ نمیشہ پھانسی سموتس ژہ گالان
ژے چھک دیای کن گورہ روپ بنتھ   شوشکتی دیکھیا اپدیش ژی کران

मुक्ता विभूषणवती नव विद्रुमाभा -

यच्चेतसि स्फुरसि तारकितेव सन्ध्या ।
एकः स एव भुवन त्रय सुन्दरीणां
कन्दर्पतां व्रजति पञ्चशरीं विनाऽपि ॥ २२

...ته ماله زیور رُودره ماله چھُن چھُن   آسمه نیه چھک ژه موج شوبھا یمان
...ں پُوزرُشس آسہِ سندھیا تارکوسُش   چون سروپ یتھ ھیونت پاسان
...ں پورشس تری بھونچه یوگنئ   پانچه کان نِروس تی کامدیو سُمران

ये भावयन्त्यमृतवाहिभि रंशुजाले -
राऽप्यायमान भुवनामऽमृतेश्वरीं त्वाम् ।
ते लङ्घयन्ति ननु मातरऽलङ्घनीयां
ब्रह्मादिभिः सुर वैरैरऽपि कालकक्षाम् ॥ २३

...ی ماتا یم ژه سُروتی آسن   امرته رویه شُکھ دیوان ترن بھونن
...م تران کاله مریادا بےِ اپُور   یتھ تُرن کُھٹن برہمادکن ته دیون

यः स्फाटिकाक्ष गुण पुस्तक कुण्डिकाढ्यां
व्याख्या समुद्यत करां शरदिन्दु शुभ्राम् ।
पद्मासनां च हृदये भवती-मुपास्ते
मातः! स विश्व कविताकिक चक्रवर्ती ॥ २

...سُٹکیچ جپ مال اکه اتھ دار تھ ژه   پُوستک کمنڈل بیه دون اتھن
...دیاکھیالنس یتھ بپاکھ اتھ چھو لگُمت   چندرمس ھیو پمپوشس زن چھه آسن
...یُس یتھ دھیان کری چون موج منز منس   کوین هند چکرورت بنان سو جگتس

बर्हावतंसयुत बर्बर केशपाशां
गुञ्जावली कृत घनस्तन हार शोभाम् ।
श्यामां प्रवाल वदना सुकुमार हस्तां
त्वामेव नौमि शबरीं शबरस्य जायाम् ॥ २५॥

موریچہ مکٹہ سُس زہ چمکونی کیشہ سُس — زرہ فلی ہار سُس زہ شوبھا یُمان
چمکونی مکھ سُس تہ کومل اتھو سُس زہ — تتھ شکار بائی رویس بہ پرنام کران

स्पर्धेन किं नवलता ललितेन मुग्धे !
क्रीतं विभोः परुषमिदं त्वयेति ।
आलीजनस्य परिहास वचांसि मन्ये
मन्द स्मितेन तव देवि जड़ी भवन्ति ॥ २६॥

ہی مہا سُندری چھک زیٔ آسونیہ — منوہر تہ سُندر نچہ تہ جن
کیا زیٔ ہیتھن مولہ پتھ ھنو سوامی — لیس سخت بیہ کٹھور شیو چھو آسون
ویسن ہند اتھ ہاسی پوروک وچن — چانی کم اسنہ سیت موڑھ چھی تم بنن

ब्रह्माण्ड बुद्बुद कदम्बक संकुलोऽयं
मायोदधि - विविध दुःख तरङ्ग मालः ।
आश्चर्य मम्ब झटिति प्रलयं प्रयाति
त्वद् ध्यान संतति महा वड़वा मुखाग्नौ ॥ २७॥

برہمانڈ ببر کھل بھرت ئی مایا سدُر — دُکھ لہرو سیت برتھ آسون
آشچریہ چھو ہی موج ناشس چھو واتان — چون دھیان اتھ کہوت چھو واڑوا اگن

दाक्षायणीति कुटिलेति गुहारणीति -

कात्यायनीति कमलेति कलावतीति ।
एका सती भगवती परमार्थतो ऽपि
संदृश्यसे बहुविधा ननु नर्तकीव ॥ १८ ॥

کھ پتری ژٕ مولا دار داسنی
یا تیا بین ژٕ لچھمی ژٕ یہ
چھک کونٔی آسبت ہی موج بھوانی

پرتھ گفای منز چھک ژہ روزانی
چھکر کالاوتی تہ ژٕ بھگوتی
لبنہ چھک ایوان بہہ روپہ پتانی

आनन्द लक्षणमनाहत नाम्नि देशे
नादात्मना परिणतं तव रूपमीशे ।
प्रत्यङ्मुखेन मनसा परिचीयमानं
शंसन्ति नेत्रसलिलैः पुलकैश्च धन्याः ॥ १९

آنند رُوپی ہرتھ چکرس منز
ابھیاسہ کن انتر مکھ منہ رکن

ناد روپہ بنی یس یو نئی دھیان
اشہ سُنس کری دھیان تہ بھاگوان

त्वं चन्द्रिका शशिनि तिग्मरुचौ रुचिस्त्वं
त्वं चेतनासि पुरुषे पवने बलं त्वम् ।
त्वं स्वादुतासि सलिले शिखिनि त्वमूष्मा
निःसारमेव निखिलं त्वदृते यदि स्यात् ॥ २०

ژٕ چھکھ زوج ولانی چندس روشنی
ژٕ چھکھ چیتن پورشس آتماہ
ژٕ سواد پانس اگنس شکتی

ژٕ ہیریس ژٕ تی آسان
ژٕ پنہ [illegible] بل [illegible] سان
ژٕ روس جگت لشہ سار چھو روزان

ज्योतींषि यद्दिवि चरन्ति यदन्तरिक्षे

सूते पयांसि यदुदधि धरणीं च धत्ते ।
यद्धाति वायुरनलो यदुदर्चिरास्ते
तत्सर्वमम्ब! तव केवलऽऽमाज्ञयैव ॥२१॥

ہی ماتا یس یہ چندرمہ تارک
شیشہ ناگ یس گل پرتھوی داران
وایو فیران اگن چھو زوتان
آکاشس پیٹھ یم پرکاشس دیوان
میگھ یم رُود جگتس تراوان
تم سارِی چانی حکمہ سیت چلان

सङ्कोचमिच्छसि यदा गिरिजे तदानीं
वाक्तर्कयोस्त्वमऽसि भूमिऽरनामरूपा ।
यद्वा विकासमुपयाति यदा तदानीं
त्वन्नामरूपगणना: सुकरी भवन्ति ॥२२॥

سنکوچہ یژھا یلہ چھئے ژہ سیدان
یلہ وکاسس ایوان چھک ژہ ہی گرجی
تلہ ژہ موج من تہ بُدھ نردکار بنان
تلہ چانی نام رُوپ نن چھ نیران

भोगाय देवि भवतीं कृतिन: प्रणम्य
भ्रूकिंकरी कृत सरोज गृहा: सहस्रा: ।
चिन्तामणि-प्रचयकल्पित-केलि शैले
कल्पद्रुमोपवन एव चिरं रमन्ते ॥२३॥

ہی دیوی شکھ باپت بھاگوان
تلہ چانی بمبہ حرکچ تمن لچھمی تہ
چنتامنی رتنک سموہ بناونس
کلپہ ورکہ ستیو برمن باغن
یلہ ژٕی چھئی تم پرنام کران
ساسہ بُزہ ایشوری چھی روزان
کھیلی ہندس پہاڑس پیٹھ تم کھیلان
منز تم چرکال چھئی فیرانی

हन्तुं त्वमेव भवसि त्वदधीनमीशो !
संसार तापऽमखिलं दयया पशूनाम् ।

वैकर्तनी किरण संहतिरेव शाक्ता
धर्मं निजं शमयितुं निजयैव वृष्ट्या ॥२४॥

ہی ماج جیوس سمسار دوکھ ساری
دوکھن ہند ناش ژہ ماتھن چھو آسون
یتھ پاٹھ سر یہ چھوی پننی گرمی

چھس ژٕ ئی ناش کران دیا ہے رکن
دوکھ نورتی چھئی ژٕ ئی آدین
شمراوان پننی ورشنہ رکن

शक्तिः शरीरमधिदैवत मन्त्रमात्मा
ज्ञानं क्रिया करणमानस जालमिच्छा ।
ऐश्वर्यमायतनमावरणानि च त्वं
किं तन्न यद्भवसि देवि! शशाङ्कमौले! ॥२५॥

شریر چہ آسونی شکھتی ژہ آسونی
جیو آتما دھیان شکھتی کریا شکھتی
پژھا شکھتی ایشوری پریوار ژٕ ئی
کیا نہ چھک ژہ آسوینہ لیس سروپ تنوسند

وراٹ سروپ چھک آسونی ژٕ ئی
اندر یہ شکھتی آسنہ شکھتی ژٕ ئی
گرھدین ہنز جاے آسونی ژٕ ئی
سوی سروپ چھک پری پورن ژٕ ئی

भूमौ निवृत्तिरुदिता पयसि प्रतिष्ठा
विद्यानले मरुति शान्तिरतीव शान्ता
व्योम्नीति याः किल कलाः कलयन्ति विश्वं
तासां विदूरतरमम्ब! पदं त्वदीयम् ॥२६॥

پرتھوی منز نورتی کلا روپ ژٕ ئی
اگنس منز ودیا کلا ژہ آسونیہ
آکاشس ہمہ کلاے جگتس داران
تمو کلا بو نشہ دور چون سروپ

جلس منز پرتھشٹا کلا روپ ژٕ ئی
پونس منز شانتی کلا ژٕ ئی
تمو نشہ دور چون سروپ آسون
تمہ نشہ موج دور روزان ژٕ ئی

यावत्पदं पद सरोजयुगं त्वदीयं
नाङ्गी करोति हृदयेषु जगच्छरण्ये ! ।
तावत् विकल्प जटिलाः कुटिल प्रकारा-
स्तर्कग्रहाः समयिनां प्रलयं न यान्ति ॥२७॥

یتٕ تام نہ پاد جوٗری چانی رٹن ہر دیس
ہی جگت رچھونی تتُ تانیہ تم شک برتھیٔ یم بخث کرونی اُلٹہ وادی
موٗڑھ بہاوٗ تھٕند ناش کتی سیدی

यद् देवयान पितृयान विहार मेके
कृत्वा मनः करण मंडल सार्व भौमम् ।
याने निवेश्य तव कारण पञ्चकस्य
पर्वाणि पार्वति ! नयन्ति निजासनत्वम् ॥२८॥

یم یوگی پُرش پرانا پانہ یوگ ابھیاس کرِ کرِ یلہ پراون
اندر یہ کھیل تہ من آسکھ رینمتٕ تم سواری کران پانٕژن کارنن

स्थूलासु मूर्तिषु महीप्रमुखासु मूर्तेः
कस्याश्चनापि तव वैभव मम्ब ! यस्याः ।
पत्या गिरामपि न शक्यत एव वक्तुं
सासि स्तुता किल मयेति तितिक्षितव्यम् ॥२९॥

پرتھوی تہ پٕتھ بابہ تٕتھس تام یمہ تھول موٗرتی موج چھی آسان
کونی موٗرتی منز ہی موج بوانی چانی ہتش وبھوتی چھنہ باسان
برہما دکن تی چھونہ تتھ ہیو سامرتھ گژھ چانی گیوتھ چھنہ تم تی کینہہ ہکان
گٔنٕے وبھوتی ہندٕ گن کرِ گاین معافی دِیم مہ چھوس بہ آشا وان

कालाग्निकोटिरुचिमम्ब षडध्वशुद्धा-
वाह्लावनेषु भवतीं ममृतौघ वृष्टिम् ।
श्यामां घनस्तन तटां सकलीकृतौ च
ध्यायन्त एव जगतां गुरवो भवन्ति ॥३०॥

کلپانتہ اگنہ پاٹھ گہہ سُسس ہی موج
سا روئی بیہ قایم کرنس پٹھ
ریم شامہ روپ سُندر چان دھیان چھی داران

سمسارناشس پٹھ ژہ چمکان
چھک ژہ تلہ امرتک ورُشن کران
تم موج جگتک گورُو چھی سپدان

विद्यां परां कतिचिदऽम्बर मम्ब! केचि-
दानन्द मेव कतिचित्कतिऽचिच्च मायाम् ।
त्वां विश्वमातुरऽपरे वयमामनाम
साक्षादऽपार करुणां गुरुमूर्ति मेव ॥३१॥

کینہہ چھیٔ تہز ودیا کینہہ چھیٔ آنند
کینہہ جگت ماتا ساکھیات حدہ روس

کینہہ چھیٔ مایا روپ ژہ مانان
دیا سروپ گورو روپہ اسی ژہ زانان

कुवलय दल नीलं बर्बर-स्निग्ध केशं
पृथुतर कुच भारा-क्रान्त कान्तावलग्नम् ।
किमिह बहुभिरुक्तै-स्त्वत्स्वरूपं परं नः
सकल भुवन मातः सन्ततं सन्निधत्ताम् ॥३२॥

کُولیہ برگ پاٹھ چھک ماج ژہ چمکوتی
سُندر گمر سُسس سینہ بون تراوتھ
زیادہ ونتھی کیا نیری حاصل جگتیچ ماجی

دار شُت ژہ ہی موج سُندر کیش
ہی موج آسوتی ژہ جگتیچ ایشس
سنماکھ ہر روز تم نیت دتم تیوتھ سندیش

— ❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋ ❋ —

सकलजननीस्तवः। पञ्चमः।

अजानन्तो यान्ति क्षयमवशमन्योन्य कलहै-
रमी मायाग्रन्थौ तव परिलुठन्तः समयिनः।
जगन्मातर्जन्म ज्वर भय तमः कौमुदि! वयं
नमस्ते कुर्वाणाः शरणमुप[illegible]मो भगवतीम् ॥१॥

نزانہ ولن موڑکھ پانہ وینہ رٔڑ رٔڑ — اوش پاٹھ ناشہ بہاوس چھِی واتان
یمئے مثہ وادی مایائی ہند نئی — گنڈ نئی پھستھ ڈولہ ڈولہ گژھان
ہی جگت ماتا اسی جنمکہ جرٔ — بھئے کہ تمہ کوی چھندرمہ ژہ باسان
امرت شرن چھی شُنمکھ ہی موج — گلٔ گنڈِتھ اسِ ژہ کُن پرنام چھی کران

वचस्तर्कागम्य स्वरस परमानन्द विभव-
प्रबोधाकाराय द्युति तुलित नीलोत्पल रुचे।
शिवस्याराध्याय स्तनभर विनम्राय सततं
नमो यस्मै कस्मैचन भवतु मुग्धाय महसे ॥२॥

وانی کنِ وچارکنِ چھک ژہ موج نہ پراونی — چھک ژہ چیتن سروپ پرمہ آنند
تیلی اوتھ یلہ یوشہ دِنتی [illegible] س — ژی شوبھایمان بیہ گیان تہ آنند
شوس چھک آرادینی جگتس برٔھاوان — گیانہ کریا روپہ تنہ یارِی رکن
نمسکار آسنئے تتھ کتھاینہ تیرٔس — سارنی موہس اندر اتان ژہ یی رکن

लुठद्गुञ्जाहार स्तनभर नमन्मध्य-लतिका
मदक्लृप्तभ्रूभ्रमः कर्ण गुणित नीलोत्पल रुचम्।
शिवं पार्थ त्राण प्रवण-मृगया कार-गुणितं
शिवामन्वग् यान्तीं शबर महिमन्वेमि शबरीम् ॥३॥

رچہ فل ہارٔ ژہ نالی تہ یارِی نمتھئی — زادِل کمرِ یُس ژہ موج شوبھان
پھمٹہ گومہ سیت کمہ فرٔ ژہ شوبوتی — تیلی اوتھ یلہ پوشہ رنگہ چمکان
ارجنس لیچھنے تس شیوس پتہ پتہ — دارمٹ تندکاری روپ کُس ژہ آسون
تتھ تندکاری بھائی روپس ہی موج بوانی — گلٔ گنڈِتھ ژی امرت چھو سے شرن

मिथः केशाकेशि प्रथन निधन स्तर्क चटुला
बहुश्रद्धा भक्ति प्रणय विषया श्रास - विषयः।
प्रसीद प्रत्यक्षी भव गिरिसुते! देहि शरणं
[illegible] ॥४॥

...ت کردن چھی مسں کڈان اکھ اکس
...ستھاہ پُرش بھکتی کن تہ پریمہ کن
...ی ماج پرکرٹ بن اسہ پتھ پرسن بن
...سہ چھی چنچل منہ سِس تھیہ روستی

لڑ لڑ تمن پتہ ناش چھو سپدان
شردھائی کن چانی پوٗرا کران
سنتوشٹھ بن اسہ روز بچاوان
تھیپ کراسہ موج تنہ چھی ڈول گڑھان

शुना वा वह्नेर्वा खग परिषदो वा यदशनं
कदा केन क्वेति क्वचिदपि न कश्चित्कलयति ।
अमुष्मिन्विश्वासं विजहिहि ममाह्लाय वपुषि
अपहंथा श्चेत: सकलजननीमेव शरणम् ।

ہی منہ یتھ شریرس پتھ نہ اعتبار
...ر وقتہ کتھ جایہ کتھ پاٹھہ کمہ طریقہ
...میانی من گژھ شرن جگتچہ ماجہ کن

چھوی خوراک نی اگنک یا پنکھی کھیوان
ہیٔی پتھ شریر کر کانہہ نہ زانان
شریرچ ممتا جلد ژہ ترٲو ن

अनाद्यन्ता भेद प्रणयरसिकापि प्रणयिनी
शिवस्यासी यत्त्वं परिणय विधौ देवि गृहिणी
सवित्री भूतानामपि यदुदभू: शैल तनया
तदेतत्संसार प्रणयन महानाटक मुखम् ॥ ६

آدِ انت روس بیہ بھید روس پریمہ روپ
وواہ ودھی کن ہی دیوی چھک
ہی ہمالہ کوری جیون کران ژہ پیدہ

آستھ تی چھک شیوسنز پریمہ روپ
تس ہادیو سنز گرٲھنی روپ
سمسار لیلا چھی چون جشنہ روپ

ब्रुवन्त्येके तत्त्वं भगवति सदन्ये विदुरसत्
परे मात: ! प्राहु स्तव सदसद्न्ये नु कवय:
परे नैतत्सर्वं समभिदधते देवि सुधिय-
तदेतत्त्वन्माया-विलसित मशेषं ननु शिवे !

ہی دیوی کِنہہ چھی ونان ژہ تتو روپ
کِنہہ چھی ونان تھد کھوتہ تھد کٲموج
کِنہہ چھی ونان انز واچ ژہ اسُون

کِنہہ چھی ونان ست کِنہہ است روپ
کِنہہ دانا ونان ست است روپ
کِنہہ ونان یہ ساروی چھو چون کھولنہ...

तड़ित्कोटि ज्योति-र्द्युते दलित षड् ग्रन्थि गहनं
प्रविष्टं स्वाधारं पुनरपि सुधावृष्टि वपुषा
किमप्यष्टात्रिंशत्किरण सकली भूत-मनिशं
भजे धाम श्यामं कच भरित बर्बर कचम् ॥ ८

کروِرہ اُوزملہ سمان چانی ونتی
سوآوار چکرس ببہ تورہ نیران
38 کلا روپ جگت وِکسا وِتھ
تتھ شامہ رُوپس ہی موج بوانی

کنٹھِن شُن گنڈان ژرٹھ چھک اژان
امرت ورشن شروپہ رکن وسان
تنہ باری نمنھی کیش ژہ چمکان
گرِی گرِی روزہ ہا بو سیوا کران

चतुष्पत्रान्तः षड्दल भग पुटान्त स्त्रिवलय-
स्फुरद् विद्युद्वह्नि द्युमणि नियुता भद्युतियुते ।
षडश्रं भित्त्वादौ दशदल मथ द्वादश दलं
कलाश्रं च द्व्यश्रं गतवति नमस्ते गिरिसुते ! ॥१९॥

چوتُش دلہ کملہ منز نیرِتھ شَٹھ دلس
اوزملہ چمک زن ساسہ بدسریہ زن
شَٹھ دلہ ژٹتھ دشہ دلہ پیتہ دوادشہ دل
دودلہ منزہ دراچہ تُس کنڈلنیٔ

ترِکونس منز ساڑھ تری وار سرپا کار
شکھتی کُنڈلنی رَتھی ژہ چمکان
پیتہ شوڈشہ دلہ پیٹھ چھی نیران
ہی گرجی چھُس تتھ سروپس نمسکار کران

कुलं केचित्प्राहु-र्वपुर कुलमन्ये तव बुधाः
परं तत्संभेदं समभिदधते कौलमपरे ।
चतुर्णामप्येषा मुपरि किमपि प्राहुरपरे
महामाये ! तत्त्वं तव कथमुमी निश्चिनुमहे ॥२०॥

کینہہ گیانی ونان چھ ۳۶ تتو روپ
کینہہ ونان چھُیٔ ژہ موج شیو شکھتی روپ
کینہہ ونان تھدہ کھوتہ تھد کوستانیہ سروپ

کینہہ گیانی ونان ژہ پرمہ شیو روپ
کینہہ ونان امہ کھوتہ تھد چھو چون روپ
ہی مہا مائی کتھ پاٹھ نشچے
بہ اسہ کوستا چھو چون موج سروپ

षडध्वारण्यानीं प्रलय रविकोटि प्रतिरुचा
रुचा भस्मीकृत्य स्वपद कमल प्रह्व शिरसाम् ।
वितन्वानः शैवं किमपि वपु रिन्दीवर रुचिः
कुचाभ्यामानम्रः शिव पुरुषकारो विजयते ॥२१॥

ژہ وتی سِتس جنگل پرلیے کالس پیٹھ
پنن بھکتن بم چانن پچرن
شیو منز کوستانیہ سروپ ژہ دفتی سِتس

کرور دفتی سِتس ژہ پرزلان
پیٹھ تقوان مستک چھک تمن رچھان
گیان کریا تنہ باری نمتھ ژہ شو بھان

شیو سُندر پورشہ کارچھک موج ژہ آسونیہ   تتھ شکتی روپس ژی نمسکار کران

प्रियङ्गु श्यामाङ्गीं कुरुङ्ग तरवासः किसलयां
समुन्मीलन्मुक्ता फल बहुल नेपथ्य कुसुमाम् ।
स्तन द्वन्द्व स्फार स्तबक नमितां कल्पलतिकां
सकृद् ध्यायन्तस्त्वां दधति शिव चिन्तामणि पदम् ॥१२॥

پنگہ پوشہ پاٹھ شامہ سُندر شریرس
پھولمتہ مختہ بیہ پوشہ لباسہ سیس
ہی دیلوی چھک ژہ کلپہ تہر آسونیہ
سوی شیو روپی چنتامن رتن

سرخ وستر چھک ژہ دارانی
تنہ بار نمتھی ژہ شوبھانی
یُس اکہ لٹہ چون دھیان دارانی
چانی دیلئے کن پھو پراوانی

प्रकाशानन्दाभ्यामविदितचरीं मध्य पदवीं
प्रविश्यैतद् द्वन्द्वं रवि शशि समाख्यं कवलयन् ।
प्रविश्योर्ध्वे नादे लय दहन भस्मीकृत कुलः
प्रसादात्ते जन्तुः शिव मकुलमम्ब प्रविशति ॥१३॥

گیان کن کریای کن فیرتھ سوسمنا
اُردہ نادس اژرت چت ویمرشہ اگن کن
تمہ پتہ چانی انوگرہ کن سادھک

اندر اژرت دوشیونی گراس کران
سارنی جکرن بھسم چھہ کران
اونا شہ شیو پدس پیٹھ چھو واتان

षडाधारावर्तै रपरिमित मन्त्रोर्मि पटलै-
श्चलन्मुद्रा फेनै र्बहुविध लसद् दैवत झषैः ।
क्रम स्रोतोभि स्त्वं वहसि परनादामृत नदीं
भवानि! प्रत्यग्रा शिव चिदमृताब्धि प्रणयिनी ॥१४॥

6 چکرہ آولنہ نشہ منتر ملکو نشہ
کرم روپہ گاڈو نشہ کرمکہ دریاو نشہ
ہی اموج واتان چھک نوس دریاوس

مُدرائے کفہ نشہ یلہ ژہ نیران
پرہ ناد امرتہ روپہ یلہ چھک وسان
شیو روپہ چت سندرس منتر ژہ روزان

महीपाथो वह्नि श्वसन वियदात्मेन्दु रविभि
र्वपुर्भि ग्रस्तांशै रपि तव कियानम्ब! महिमा ।
अमून्यालोक्यन्ते भगवति न कुत्राप्यणुतरा-

मुवस्थां प्राज्ञानि त्वयि तु परम व्योम वपुषि ॥१५॥

پرتھوی جل اگن وایو تہ آکاش
امشو کن بنا وست چھی ژہ پانژے
چانس پرمہ آکاشکس سروپس

سرید چندرمہ بیہ جیو آتما
کوتاہ چھو موج بوانی چون ہما
منز چھنہ یم تی کونی وجودس ایوان

मनुष्यास्तिर्यञ्चो मरुत इति लोकत्रयमिदं
भवाम्भोधौ मग्नं त्रिगुण लहरी कोटि लुठितम् ।
कटाक्षश्चेदत्र क्वचन तव मातः करुणया
शरीरी सद्योऽयं व्रजति परमानन्द-तनुताम् ॥१६॥

منشِ چاروائی تہ دیو تریلوکی
کرور بیرہ ست رج تمہ لہرن منز
یدوے یمن منز بہ کینسی چون کٹاکھ
پرمہ آنندکس سروپس سو جلد یی گ

سمسار سندرس منز چھی پھٹمت
۳ گن ملکن منز ڈولہ چھی گیمت
ہی ماتا سو زیو ادہ چھو وا تان
پرمپد دیلئے چانی کن چھو پراوان

कलां प्रज्ञामाद्यां समय मनुभूतिं समरसां
गुरुं पारम्पर्यं विनय मुपदेशं शिव कथाम् ।
प्रमाणं निर्वाणं परम मतिभूतं परगुहां
विधिं विद्यामाहुः सकल-जननीमेव मुनयः ॥१७॥

ہی جگت ماتا منیشور چھی ژۓ ونان
گورہ پرم پراونی اپدیش شو کتھا
رھسہ گیان مریادا تہ بیہ ودیا شکتی

کریا بدھ آد انوبو سمتا
پرمان نرمان پرتیکھ تہ انمان
جگت ماتا چانی سروپ چھی یم ونان

प्रलीने शब्दौघे तदनुविरते बिन्दु विभवे
ततस्तत्त्वे चाष्टुध्वनिभि रनुपाधिन्युपरते ।
श्रिते शाक्ते पर्वण्यनु कलित चिन्मात्रगहनां
स्वसंवित्तिं योगी रसयति शिवाख्यां परतनुम् ॥१८॥

شبد سمُوہ روکاو تہ پتہ بندہ وبھوگا لتھ
تتوس پتھ آتم سروپس اوپادھی رستس
شاکھتی مارگک آشریہ چھی یم رٹان
سابھاوک شو سروپس تم پراوان

لیشہ گیان چت آکاشس منز لین کرتھ
نادہ روپہ پرہ امرتس منز روکاو تھ
چیتن ماترک ہیبہ تم ومرشس کران
تھدس شو سروپس تم سواد کران

परानन्दाकारां निरवधि शिवैश्वर्य वपुषं .

निराकार ज्ञान प्रकृति मुनवच्छिन्न करुणाम् ।
सवित्रीं लोकानां निरतिशय धामास्पद पदां
भवो वा मोक्षो वा भवतु भवतीमेव भजताम् ॥१९॥

حدہ روس پرمہ آنند روپہ چون دھیان
نرو کار گیانز روس حدہ روس دیا روپہ
تس برو بریٔی چھۓ موکھ یا سمسار

شیو ایشوری روپہ یس مانان
جیو پیدہ کرون یس ژہ مانان
تس کونی روپہ چانی سیوا کران

जगत्काये कृत्वा तमपि हृदये तच्च पुरुषे
पुमांसं बिन्दुस्थं तमपि परनादाख्य गहने ।
तदेव ज्ञानाख्ये तदपि परमानन्द विभवे
महा व्योमाकारे त्वदनुभवशीलो विजयते ॥२०॥

جگت کایاے منز چھک ہردیہ ژہ آسوینہ
آتمہ پرشس منز بندو ٹھیکت
نادس منز گیان روپ چون آسوت
ہی جگت ماتا جۓ کار تمنی

ہردیس منز چھک آتمہ دیو روپ
بندس منز چھک پرہ ناو روپ
گیانس منز پرمانند وبھو روپ
یم کرن چون انوبھو مہاکاشہ روپ

विद्ये विद्ये वेद्ये विविध समये वेदजननि
विचित्रे विश्वाद्ये विनयसुलभे वेद गुलिके ।
शिवाज्ञे शीलस्थे शिव पदवदान्ये शिवनिधे
शिवे मातर्मह्यं त्वयि वितर भक्तिं निरुपमाम् ॥२१॥

ہی کریا شکھتی گیان شکھتی وودھ
ہی وچتر روپی چھک ژہ جگتچ آد
شیو اگنیاے منز ژی سبھاو روپی
شکھ توی خزانہ چھک آسوینہ ژہ ہی ج

سدا نشتا آچار روپ ہی وید ماتا
وندے کن ژہ پراونی ژہ ویدچ سار
شیو پد دیوان ژی ژہی ماتا
بے حد بھکتی دیتہ سے ہی ماتا

बिधे मुण्ड हत्वा यदकुरुत पात्रं करतले
हरिं शूल प्रोतं यदगमय दंसा भरणताम् ।
शूलंचक्रे कण्ठे यदपि गरलेनाम्ब! गिरिशः
शिवस्थायाः शक्ते स्तदिद मखिलं ते विलसितम् ॥२२॥

برہما سُند کلہ الگ کرتھ تتھ کلس
پننے فیکی کوٗیَ بناوِن زیور
سخت کھوتہ سختی زہر کن ہتھ شوِن
شوس پتھ ٹھیکیچہ امی شکتی ہند

پننے انتھک پاتر بناوتھ
نارایِن ترشوِس پتھ اوُرتھ
ھوُڈ لیِس پننوی شو بہراوِن
ئی شُورِدی پونی ولاس چھو آسوُن

विरिञ्च्याख्या मातः ! सृजसि हरिसंज्ञा त्वमवसि
त्रिलोकीं रुद्राख्या हरसि विदधासीश्वर दशाम् ।
भवन्ती सादाख्या शिवयसि च पाशौघदलिनी
त्वमेवैका ऽनेका भवसि कृत भेदे गिरिसुते ॥२३॥

برہما ناوہ کن کران پیدہ ترلوکی
رودرہ ناوہ کن ژیٗ چھک کران سمہار
سداشیو ناوہ کن جگتس دیوان سکھ
ہی ہمالہ پتری جیٗ کوٗنی آستھ

نارایِنہ ناوہ کن چھک ژہ تتھ رچھان
ایشر دشا چھک ژی داوِن
پاشن ہند سموہ ژی گالان
بیون بیون کامیو کن ایک ژہ باسان

मुनीनां चेतोभिः प्रमुदित कषायै रपि मनाक्
अशक्ये संस्प्रष्टुं चकित चकितै रम्ब सततम् ।
श्रुतीनां मूर्धानः प्रकृति कठिनाः कोमलतरे
कथं ते विन्दन्ते पद किसलये पार्वति! पदम् ॥२४॥

ہی ماتا یم منیشور چھی منہ کیو
تم تی خوچ خوچ موج چانن پادن
اُپہ نشدھ سبھاوکن کٹھن پانہ تم

گلیتو دوٗشو سیتی آسوٗنی
سپرش کرنس پتھ چھنی نہ ھیکون
چانن پرن کملن ہنزہ جائے پراون

तडिद्वल्लीं नित्या मृत सरितं पार रहितां
मलोत्तीर्णां ज्योत्स्नां प्रकृति मगुणग्रन्थि गहनाम् ।
गिरां दूरां विद्या मविनत कुचां विश्व जननी-
मपर्यन्तां लक्ष्मी मभिदधति सन्तो भगवतीम् ॥२५॥

اوٗزملہ روپ اپار امرت ندی روپ
وانی نشہ دور ژی تھنز ودیا مروپ
چھنی ونان ست زن ہی دیوی چانی

نرملہ چندرمہ ترگن روپ
گیان کریا تو نمتھ جگت ماتا روپ
یم روپ نہ بیہ اننتہ لچھمی روپ

शरीरं क्षित्यम्भः प्रभृति रचितं केवल मिदं-

सुखं दुखं चायं कलयति पुमां श्चेतन इति ।
स्फुटं ज्ञानानोऽपि प्रभवति न देही रहयितुं
शरीराऽहंकारं तव समय बाह्यो गिरिसुते ! ॥२५॥

پرتھوی جل اگن والیو تہ آکاش
ساکھ دُکھ ابیو زانان پورشہ چیتن
ہی ہمالہ پُتری شریرک اہنکار

چھوٗی یمن پانچہ توٗتن شریر بنان
نمود پاٹھ جیوا تھوک انو بو کران
چھونہ جیو چانی انوگرہ روس تراوان

पिता माता भ्राता सुहृदनुचरः सद्म गृहिणी
वपुः पुत्रो मित्रं धनमपि यदा मां विजहति ।
तदा मे भिन्दाना सपदि भय मोहान्धतमसं
महाज्योत्स्ने! मात भव करुणया सन्निधिकरी ॥२६॥

مُول ماجی بھائی بند نوکر تہ گرہنی
یمی وقتہ تراونم تمی وقتہ بھئے موہ
ہا پرکاشہ روپہ بنتھ دیائے کن ماجی

شریر پُتر مِتر گھرہ بیہ دھن
اندکارس جلد جلد چوٹنی ین
نزدیک ٹھہرت شُتمکھ مہ ین

सुता दक्षस्यादौ किल सकल मातस्त्व मुदभूः
स दोषं तं हित्वा तदनु गिरिराजस्य तनया ।
अनाद्यन्ता शम्भोरऽपृथगपि शक्ति भगवती
विवाहाज्जयासीत्त्वमिह चरितं वेत्ति तव कः ॥२७॥

ہی جگت ماتا گوڈہ پتھ آسکھ
دوشہ کن چھنتن سوئی ژی تراوتھ
آد انتہ رستس بس شیوس نشہ چھکنہ
دواہ روسہ ور دارتھن ژہ شنکر

دِکھی پہر جا پتہ منسر ژی کماری
پتہ بنیاکھ ژی ہمالہ پُتری
زاہ تہ بیون ہی شاکھتی بھگوتی
تم چانی چرتر کوس زانمی

कणास्त्वद्दीप्तीनां रवि शशि कृशानु प्रभृतयः
परंब्रह्म क्षुद्रं तव नियत मानन्द कणिका ।
शिवादि क्षित्यन्तं त्रिवलय तनोः सर्व मुदरे
तवास्ते भक्तस्य स्फुरसि हृदि चित्रं भगवति ॥२८॥

ہی دیوی سریہ چندرمہ بیہ اگن
پرم برہم چھوی چانی نیتہ آنند منزہ

چانی دفتی ہنزو چھی اکھ ریزہ
شوٗن چھوی اکھ لوکٹ ہشہ لشہ

شونانتھ سندی پٹھ پرتھوی تولتس تانیہ — سارنی ژہ کنڈلنی روپہ روزان
آشچر چھو مج چون بھکتن چھک چھپی — ہردیس منز پرکٹ پاٹھ چمکان

त्वया यो जानीते रचयति भवत्यैव सततं
त्वदैवेच्छत्यम्ब त्वमसि निखिला यस्य तनवः ।
गता साम्यं शम्भु र्वहति परमं व्योम भवती
तथाप्येवं हित्वा विहरति शिवस्येति किमिदम् ॥३०॥

چانی کن زانان چانی کن یچھان سوی — چانی کن سو شیو جگت چھوی بناوان
ژی چھک تس سروپ چانی کن چھوی — سوی سوامہ بہاوس پٹھ واتان
یلہ تراوان ژہ موج تلہ چانس پرمہ — آکاشس منز لین سپدان

पुरः पश्चादन्त र्बहि रपरिमेयं परिमितं
परं स्थूलं सूक्ष्मं सकुल मकुलं गुह्य मगुह्यम् ।
दवीयो नेदीयः सद् सदिति विश्वं भगवतीं
सदा पश्यन्त्याज्ञां वहति भुवन क्षोभ जननीम् ॥३१॥

برونٹھ پتہ اندرہ نبرہ لوک بڈ موڈ سکھم — شیو روپ شکھی روپ گفتہ نود روپ
دور نزدیک ست است ژوپہ لیش جگت — تتھ سر شٹی تھت سمہار چھی کروتی
جگیچ آگنیا کار ژہ زانتہ ایوان

मयूखाः पूष्णीव ज्वलन इव तद्दीप्ति कणिकाः
पयोधौ कल्लोल प्रतिहित महिम्नीव पृषतः ।
उदेत्योदेत्याम्ब त्वयि सह निजैः सात्त्विक कुले-
भजन्ते तत्त्वौघाः प्रशम मनु कल्पं परवशाः ॥३२॥

سیریہ سندکرن زن اگنیچہ تمبری زن — سمندرن ہلکن ہنزہ پانیہ چھکہ زن
تتھے پاٹھ شو پٹھ پرتھوی تولتس تانیہ — پرتھ کلپانتس اوتھاوتھ لئے سپدان

विधु र्विष्णु र्ब्रह्मा प्रकृति रणु रात्मा दिनकरः
स्वभावो जैनेन्द्रः सुगत मुनि राकाश मनिलः ।
शिवः शक्ति श्चेति श्रुति विषयतां तामुपगता
विकल्पै रेभि स्त्वामभि दधति सन्तो भगवतीम् ॥ ३३

چندرمہ وشنو برہما بیہ سریہ — مایا سبھاوتت جیو تہ آتما
آکاش وایو شوشکتی یم یاد — بھیدکن ویدکن پٹھ یم واتان
ست جن یمو نادو کن بن بن — ہی موج لوانی جی چھی سموان

प्रविश्य स्वं मार्गं सहज दयया दैशिक दृशा
षडध्व ध्वान्तौघ च्छिदुर गणनातीत करुणाम् ।

परानन्दाकारां समदि शिवयन्ती मपि तनुं
स्वमात्मानं धन्या श्चिर मुपलभन्ते भगवतीम् ॥ ३४॥

قدرتی دیاے کن گورد سنزی نظری کن
تمنی شرٗوتی سٕتٕس سمارہ اندکار
پرمانند کوی سکھ دیوان ژہ تمنی

یم شکھتی مارگس منز پرویش کران
دیایے کن موج چھکھ ژہ گالان
تمنٕے بھاگوان موج چھکھ ژہ پراوان

शिवस्त्वं शक्तिस्त्वं त्वमसि समया त्वं समयिनी
त्वमात्मा त्वं दीक्षा त्वमयमुणिमादि र्गुण गुणाः ।
अविद्या त्वं विद्या त्वमसि निखिलं त्वं किमपरं
पृथक् तत्व तत्त्वो भगवति न वीक्षामह इमे ॥३५॥

ژی چھکھ شوٕے ژی چھکھ شکھتی
ژی آتما چھکھ اپدیش چھکھ ژی
ژی اودیا ودیا جگتک پدا رتھ

ژی سمٕے تتھ زانہ وینہ چھکھ ژی
ژی انما دکھ اشٹھ سدھی ژی
ژہ نشہ کانہہ تتھ چھی نہ بون ابی زانان

असंख्यैः प्राचीनै र्जननि जननैः कर्म विलया-
द्गते जन्मन्यन्ते गुरु वपुष मासाद्य गिरिशम् ।
अवाप्याज्ञां शैवी क्रमतनुरपि त्वां विदितवान्
नयेयं त्वत्पूजा स्तुति विरचनेनैव दिवसान् ॥ ३६॥

ہی ماتا اسنکھ پرانن جنمن ہند
گورد شوسروپ لبتھ شکھتی سروپ پراوتھ
چانی توتا تہ پوجا کرون بہ روز سے

کرم گلنہ کن اونیہ جنم پراوتھ
وارہ پاٹھہ موج چون سروپ زانتھ
تتھ سیرت زھنہ بو ون دن کناوتھ

यत् षट्पत्रं कमल मुदितं तस्य या कर्णिकाख्या
योनि स्तस्याः प्रथित मुदरे यत्तदोंकार पीठम् ।
तस्मिन्नन्तः कुचभर नतां कुण्डलीतः प्रवृत्तां
श्यामाकारां सकल जननीं सन्ततं भावयामि ॥ ३७॥

سو ادھشٹان چکرس منز شٹھ دل
تت منز آسون لیس چھو بیچوک کوشش
اومکار چہ جاے پیٹھ واس کرونی
تس شامہ سندر مورتی دارونی

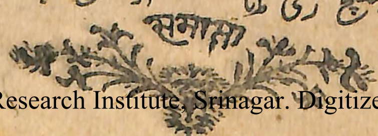
پمپوش لیس چھوی موج آسون
بیچہ کوشس پیٹھ اومکار چہ جاے
پوس کنڈلنی چھکھ ستی ژہ روزان
جگت ماتاے ژی نت بہ سمران

भुवि पयसि कृशानौ मारुते खे शशाङ्के
सवितरि यजमानेप्यष्टधा शक्तिरेका ।
वहति कुचभराभ्यां या विनम्रापि विश्वं
सकल जननि सा त्वं पाहि मा मित्युवश्यम् ॥ ३८॥

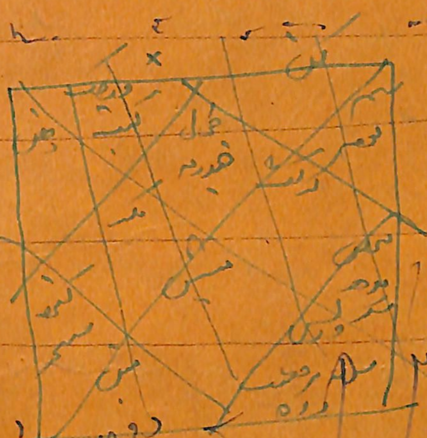
پرتھوی جل اگن وایو آکاشس
چھکھ کوی شکھتی گیان کریا روپ
سوی چھکھ سادی جگتچ ژی ماتا

سریہ چندرمہ جمن یمن آتمن
تنہ پاپی تمنھی جگت چہ داران
اوشن پاٹھی چھ ژہ کرسون پالن

समाप्त

यह तुमहारी पूरी गलती है
हुन चुप करो मिहरबानी करके

جو یہ محل ہے کا ملک ہے ۔ ہم ہیں شاہ نہالی
اٹھاو ہم دونوں ناے ۔ دہاں اور ہم گھر میں ملاے